

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018-3717

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 27. juni 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 529 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jakob Sølvhøj (EL).

Doknr.
587392

Dato
13-08-2018

Spørgsmål nr. 529:

"I Deloitte rapporten "Undersøgelse af kommunale udgifter til overvågning efter servicelovens § 95" fra august 2017 estimeres det, at omkostningerne til overvågning i 2014 udgjorde ca. 72 mio. kr. svarende til ca. 720.000 per borger. Ministeren bedes uddybe, hvad hun mener med, at det vil medføre ekstra store offentlige udgifter at lovliggøre denne praksis – hvornår er noget efter ministerens opfattelse en stor udgift, og vil ministeren sammenholde den udgift med andre udgifter til børn og unge, f.eks. en dyr anbringelse? Spørgsmålet stilles på baggrund af åbent samråd den 19. juni 2018, om hjemmeboende borgere med funktionsnedsættelse, der har behov for overvågning, får den hjælp, de har behov for (besvarelse af samrådsspørgsmål R)."

Svar:

Hvis der indføres en hjemmel til at yde overvågning til borgere, der får hjælp efter servicelovens § 95, stk. 3, vil det medføre varige merudgifter på minimum 80-90 mio. kr. årligt, hvis man vælger det billigste af de to scenarier, som ministeriet undersøgte i sommeren 2017, og varige merudgifter på 220-250 mio. kr. årligt, hvis man vælger det dyreste, jf. svaret på SOU alm. del - spm. 509.

Da der i givet fald vil være tale om en ny opgave for kommunerne, vil kommunerne skulle kompenseres herfor i henhold til DUT-princippet.

Det er set i lyset heraf, at jeg mener, at det vil betyde store ekstraudgifter for det offentlige. Jeg ser mig ikke i stand til at anvise midlerne til at dække så omfattende udgifter.

Med venlig hilsen
Mai Mercado

Bilag: SOU alm. del – svar på spm. 509.